

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2401/2020
27.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Радојевић адвокат из ..., против тужене Градске агенције за саобраћај д.о.о. Крагујевац, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж1 35/20 од 21.04.2020. године, у седници одржаној 27.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж1 35/20 од 21.04.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж1 35/20 од 21.04.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу П1 439/19 од 30.05.2019. године одбачена је тужба тужиоца против тужене, као недозвољена.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж1 35/20 од 21.04.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Крагујевцу П1 439/19 од 30.05.2019. године.

Против правноснажног другостепеног решења тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о истој одлучује применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18- у даљем тексту ЗПП) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако Врховни касациони суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ставом 2. истог члана прописано је да о

дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер није потребно одлучивање ради новог тумачења права, разматрања правних питања од општих интереса или у интересу равноправности грађана, као и ради уједначавања судске праксе, јер ревидент не доставља различите судске одлуке, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Оцењујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 441. ЗПП у радном спору, ревизија је дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Тужбом поднетом 24.04.2019. године, тужилац је тражио да се поништи решење туженог о изрицању опомене са најавом отказа због повреде радне обавезе и непоштовања радне дисциплине.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, већ о оцени законитости решења о изрицању опомене са најавом отказа, ревизија на основу члана 441. ЗПП није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић